

[Finansministeren.]
 paragrafferne, §§ 1—7, var i 1927—28 338 049 000 Kr. mod 368 727 000 Kr. i 1926—27, det vil sige over 30½ Mill. Kr. mindre. Et saadant Fald vilde selvfølgelig have været ganske katastrofalt for Statsfinanserne, hvis det ikke var blevet opvejet ved en tilnærmelsesvis lige saa stor Udgiftsnedgang, som takket være Sparelovene og Finanslovnedsættelserne af 1927 ogsaa har fundet Sted. Driftsregnskabet's Udgift, altsaa Udgiftsparagrafferne, §§ 8—25, viser nemlig en Nedgang fra 361 770 000 Kr. i 1926—27 til 332 196 000 Kr. i 1927—28, altsaa godt 29½ Mill. Kr., skønt Sparelovene som bekendt kun delvis og for enkeltes Vedkommende slet ikke fik nogen Virkning paa Finansaaret 1927—28; dette skyldes jo dels, at Lønningsloven først traadte i Kraft den 1. Juli, og dels de forskellige Refusionsmetoder, der anvendes i vor sociale Lovgivning, og som har medført, at Virkningerne var stærkt afsvækkede i 1927—28, gør sig stærkere gældende i indeværende Finansaar 1928—29, men dog først kommer til fuld Udfoldelse i Finansaaret 1929—30. Men trods dette er der sket en betydelig Udgiftsnedgang, og dér maa man vel erindre, at Udgiftsnedgangen er større i Virkeligheden, end den ser ud til, for som jeg senere skal omtale, er der paa en Række af vore Udgiftsposter, for saa vidt der ikke finder Lovændringer Sted, en automatisk og uundgaaelig Stigning fra Aar til Aar; de Udgiftsnedsættelser, som Sparelovene har foranlediget, er altsaa i Virkeligheden meget større, end de fremtræder paa Finansløve og Statsregnskaber, idet de tillige tjener til at dække de automatiske Stigninger, der altid finder Sted. Dertil kom, at Sparelovene gennem deres Virkninger paa §§ 1—2, altsaa Statsregnskabet's Indtægts-side, ogsaa tillod at gaa til de haardt tiltrængte Takstnedsættelser i Jernbane-, Post- og Telegrafvæsen. Hvordan Besparelserne nu har virket paa de enkelte Ministerier, skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Disse Tal kan enhver selv gaa efter, naar Statsregnskabet bliver omdelt. De har selvfølgelig virket overordentlig forskelligt, efter som Sparelovene mere eller mindre rammer det vedkommende Ministerium. Lønningsrevisionen rammer alle Ministerier, men de øvrige Sparelove faar jo højst forskellig Indflydelse

paa de forskellige Ministerier, og Sammenligningen med 1926—27 er yderligere vanskelig derved, at der for det første er uensartede Refusionsregler, og dernæst, fordi der har fundet Omfordeling af Forretningerne Sted. Det er derfor meget vanskeligt at sammenligne fra Ministerium til Ministerium paa en korrekt Maade. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa en enkelt meget stor Udgiftsnedgang, som er af særlig glædelig Art. Det er en Nedgang paa 4 900 000 Kr. i Udgiften til Mund- og Klovesygen, som har fundet Sted i Finansaaret 1927—28 sammenlignet med 1926—27.

Hvad nu Formueparagrafferne paa Statsregnskabet angaar, ønsker jeg udover, hvad jeg tidligere har bemærket derom, at henlede Opmærksomheden paa, at ganske vist er Merudgiften, 12 105 000 Kr., ca. 2¼ Mill. Kr. større end i 1926—27, men at der saa til Gengæld i 1927—28 paa Udgifts-siden findes Udgifter af saa exceptionel Art som Overførselen af 2 Mill. Kr. til Statskassen indbetalt Kryolitafgift til Grønlandsk Fond, hvor den hørte hjemme, og hvorved der rettedes paa en regnskabsmæssig Ukorrekthed, endvidere Henlæggelsen til Sønderjydsk Laanekasse af ca. 7¼ Mill. Kr. og Overførselen af Kommunerne's Andel af Automobilafgiften i Henhold til tidligere Lov paa 16 626 000 Kr. Dette skete jo for at fremskynde Refusionen til Kommunerne af disse Afgifter — en Foranstaltning, som var i højeste Grad paakrævet og kærkommen for Kommunerne —, og endelig Overførselen af Valutaafgiften, 9 151 000 Kr. Det er Udgifter af en saa ganske exceptionel Art, at man vel maa have dem i mente, naar man bedømmer Resultaterne.

Hvad indeværende Finansaar angaar, ønsker jeg ikke at udtale mig nærmere derom. Efter at der kun er forløbet et halvt Finansaar, vilde det være halsløs Gerning for en Finansminister at optræde som Spaamand for Finansaaret og nævne Tal desangaaende. Det kan simpelt hen ikke gøres med blot nogenlunde Sikkerhed. Naturligvis har jeg gjort, hvad jeg formaede for at skaffe mig Indblik i, hvorledes Finansaaret tegner, og de forskellige Opgørelser, som i saa Henseende er foretaget, men som naturligvis kun har haft en ganske foreløbig og ikke bindende Karakter, synes at vise, at Finansaaret tegner til i